

Warszawa, dnia 10 czerwca 2019r.

Sygn. akt VI Ka 983/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk (spr.)

Sędziowie: SO Jacek Matusik

SR (del.) Michał Bukiewicz

Protokolant: apl. adw. Katarzyna Wasilewska

przy udziale prokuratora Marka Traczyka

po rozpoznaniu dnia 10 czerwca 2019 r

sprawy M. W., syna A. i G., ur. (...) w N.

oskarżonego o przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

z dnia 26 kwietnia 2018 r. sygn. akt II K 294/17

wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatki w tym zakresie przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Jacek Matusik	SSO Adam Bednarczyk	SSR (del.) Michał Bukiewicz
-------------------	---------------------	-----------------------------

VI Ka 983/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2018 r. Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim oskarżonego M. W. w sprawie II K 294/17 uznał w ramach zarzucanego mu czynu winnym popełnienia przestępstwa z art. 62 ust.2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności; w oparciu o art. 70 ust.2 w/w ustawy orzekł przepadek dowodów rzeczowych; na podstawie art.63§1 kk. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 listopada 2016 r. godz. 13: 20 do dnia 5 kwietnia 2017 r. godz. 16: 55; orzekł o kosztach postępowania w tym opłacie.

Wyrok ten zaskarżył obrońca oskarżonego w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze wymierzonej oskarżonemu zarzucając wyrokowi rażącą niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności. W konkluzji autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie jest zasadna i przez to nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd rejonowy, jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku rozstrzygając w zakresie kary wymierzonej M. W. wziął pod uwagę dyrektywy w tym zakresie zawarte w przepisie art.53 kk.

Nie można zgodzić się z argumentacją apelacji odnośnie dokonanej przez sąd oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, albowiem w tym zakresie skarżący odwołuje się jedynie do tej okoliczności, która wskazuje, iż czyn M. W. skierowany był jedynie przeciw jego własnemu zdrowiu. Gdyby brać pod uwagę wyłącznie tego rodzaju argumentację, to łatwo można by dojść do wniosku, iż czyn tego rodzaju w ogóle nie powinien być karany, skoro osoba ma zamiar szkodzić tylko sobie samemu. Niemniej ustawodawca, po pierwsze stanowi karalność posiadania substancji narkotycznych, a do oceny stopnia społecznej szkodliwości tego rodzaju czynu sąd bierze pod uwagę szereg różnorodnych elementów. Słusznie sąd w tym konkretnym wypadku wskazał na stosunkowo dużą ilość jak i różnorodność posiadanych przez oskarżonego narkotyków, a nadto pełną świadomość oskarżonego, iż posiadanie tego rodzaju substancji jest przestępstwem, która wskazuje na znaczny stopień zawinienia oskarżonego.

Nie jest też słusznym zarzut, iż sąd nie brał pod uwagę wniosków opinii biegłych z zakresu psychiatrii odnośnie nieprawidłowej osobowości oskarżonego. Sąd, bowiem odnotował ten fakt niemniej nie sposób traktować tego rodzaju okoliczność jak nieprawidłowa osobowość, jako okoliczności łagodzącej wymiar kary. Tym bardziej, iż według niekwestionowanej opinii biegłych z zakresu psychiatrii oskarżony miał pełną zdolność do rozpoznania znaczenia swojego czynu jak też pokierowania swoim postępowaniem. Zatem także argument o uzależnieniu oskarżonego postrzegać należy w kontekście tej opinii.

Sąd dostrzegł natomiast i brał pod uwagę także okoliczność łagodzącą mającą wpływ na wymiar kary takie jak uprzednia niekaralność, przyznanie się do winy czy też zmiana trybu życia po popełnieniu przestępstwa.

Zgodzić się jednak trzeba z sądem, iż biorąc pod uwagę, że czyn oskarżonego zagrożony jest karą od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności, to wymierzona mu kara 1 roku jest najniższą ustawowo przewidzianą i trudno dopatrywać się w tym kontekście rażącej niewspółmierności takiego rozstrzygnięcia, a biorąc pod uwagę argumenty odnośnie społecznej szkodliwości czynu wskazane przez sąd nie sposób także uznać, iż fakt, że jest to kara bezwzględna stanowi o takiej niewspółmierności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.624§1 kpk.